

2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal tredjelandstatsborgere, som — uanset årsagerne hertil — har overtaget tilsvarende vestlige normer og værdier i kraft af faktisk ophold i denne medlemsstat i den fase af livet, hvor deres identitet formes, betragtes som »medlemmer af en bestemt social gruppe« som omhandlet i kvalifikationsdirektivets artikel 10, stk. 1, litra d)? Skal spørgsmålet, om der er tale om »medlemmer af en bestemt social gruppe, som har en særskilt identitet i det relevante land« afgøres ud fra denne medlemsstats synsvinkel, eller skal det i forbindelse med kvalifikationsdirektivets artikel 10, stk. 2, fortolkes således, at der skal lægges afgørende vægt på, om udlændingen kan godtgøre, at den pågældende i sit oprindelsesland betragtes som en del af en bestemt social gruppe, eller at dette i al fald tillægges denne egenskab? Er betingelsen om, at vestliggørelse alene kan føre til flygtningestatus, hvis dette skyldes religiøse og politiske grunde, forenelig med kvalifikationsdirektivets artikel 10 i forbindelse med forbuddet mod refoulement og med retten til asyl?
3. Er en nationale retspraksis, hvorefter en besluttende myndighed ved bedømmelsen af en ansøgning om international beskyttelse afviser barnets tarv uden først konkret at (lade) fastslå (i hver procedure), hvad der er barnets tarv, forenelig med EU-retten, særligt med artikel 24, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), i forbindelse med chartrets artikel 51, stk. 1? Skal dette spørgsmål besvares anderledes, hvis medlemsstaten skal afgøre en ansøgning om opholdstilladelse med henvisning til sædvanlige grunde og barnets tarv herved skal tages i betragtning?
4. På hvilken måde og i hvilken fase af bedømmelsen af en ansøgning om international beskyttelse skal, henset til chartrets artikel 24, stk. 2, til barnets tarv, særligt til den skade, som en mindreårig har pådraget sig ved et mangeårigt faktisk ophold i en medlemsstat, tages i betragtning og afvejes? Har det herved betydning, om dette faktiske ophold var lovligt? Er det ved afvejningen af barnets tarv under ovenstående bedømmelse relevant, om medlemsstaten har truffet afgørelse vedrørende ansøgningen om international beskyttelse inden for de herfor gældende EU-retlige frister, eller om en tidligere pålagt pligt til hjemrejse ikke er blevet respekteret, og at medlemsstaten i det følgende ikke udsendte de mindreårige, således at deres faktiske ophold i medlemsstaten kunne fortsætte?
5. Kan det forenes med EU-retten, at der i henhold til en national retspraksis sondres mellem den første og fornyede ansøgninger om international beskyttelse i den forstand, at sædvanlige grunde til international beskyttelse ikke tages i betragtning ved fornyede ansøgninger om international beskyttelse, når henses til chartrets artikel 7 i forbindelse med artikel 24, stk.2?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT 2011, L 337, s. 9).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 3. august 2021 —
straffesager mod SN og SD. Andre parter i sagen: Governor of Cloverhill Prison, Ireland, Attorney
General og Governor of Mountjoy prison**

(Sag C-479/21)

(2021/C 391/22)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Tiltalte i straffesagerne

SN og SD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan udtrædelsesaftalens bestemmelser, hvorefter ordningen med den europæiske arrestordre fortsat finder anvendelse for Det Forenede Kongerige i den overgangsperiode, der er fastsat i samme aftale, anses for at være bindende for Irland under hensyntagen til aftalens indhold, der i det væsentlige er omfattet af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed; og

- 2) kan handels- og samarbejdsaftalens bestemmelser, hvorefter ordningen med den europæiske arrestordre fortsat finder anvendelse for Det Forenede Kongerige efter den relevante overgangsperiode, anses for at være bindende for Irland under hensyntagen til aftalens indhold, der i det væsentlige er omfattet af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 3. august 2021 —
W O og J L mod Minister for Justice and Equality**

(Sag C-480/21)

(2021/C 391/23)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

De eftersøgte personer: W O og J L

Den begærende part: Minister for Justice and Equality

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal den test, som er fastsat i LM-dommen ⁽¹⁾ og bekræftet i L og P-dommen ⁽²⁾, anvendes, når der er en reel risiko for, at de eftersøgte personer vil blive stillet for domstole, som ikke er oprettet ved lov?
2. Skal den test, som er fastsat i LM-dommen og bekræftet i L og P-dommen, anvendes, når en person, der ønsker at gøre indsigelse mod en anmodning i henhold til en europæisk arrestordre, ikke kan godtgøre, om betingelserne i denne test er opfyldt, da det på dette tidspunkt ikke er muligt at fastslå sammensætningen af de domstole, som den pågældende vil blive stillet for på grund af den vilkårlige måde, hvorpå sagerne fordeles?
3. Udgør manglen på effektive retsmidler til at anfægte gyldigheden af dommerudnævnelser i Polen under omstændigheder, hvor det fremgår, at de eftersøgte personer ikke på dette tidspunkt kan godtgøre, at de domstole, som de vil blive stillet for, vil være sammensat af dommere, der ikke er gyldigt udnævnt, en tilsidesættelse af det væsentligste indhold af retten til en retfærdig rettergang, hvilket forpligter den fuldbyrdende stat til at afslå at overgive de eftersøgte personer?

⁽¹⁾ Sag C-216/18 PPU, ECLI:EU:C:2018:586.

⁽²⁾ Sager C-354/20 PPU og C-412/20 PPU, ECLI:EU:C:2020:1033.

Appel iværksat den 13. august 2021 af Health Information Management (HIM) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 9. juni 2021 i sag T-235/19, Health Information Management (HIM) mod Kommissionen

(Sag C-500/21 P)

(2021/C 391/24)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Health Information Management (HIM) (ved avocat P. Zeegers)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold i sagen.